

KEUDELDOEMKE

(winterkeunenkje, op ain noa klaainste van onze brödvogels).

Keudeldoe, wat hest 't ja drok man,
't Gaait ja mor van tak op tak,
Dwars deur hegen, stoef bie sloot,
Dringstoe deur mit groot gemak!
Eerst dij triller, din dij roller,
En op 't leste: tiek-tiek-tiek,
Veur 't goie oor ja: hemelse meziek!

In de winter "loze nusten",
Moar in 't veujoar 't echte nust,
Zaacht bekleed en ... hail bewust!
Waaidevogels, mus en sproa
Doun die zukswat vast nait noa!

Kiek nou es in open snoavels
Veur dat gat opzied
Heur ze kwettern en tekeer goan,
Snoaveltjes open, haile wied.

Keudeldoemke, kom es hier kind,
'k Mout wat kwiet veur aal wat leeft:
't Mensdom beeft nou veur atoombom,
Draaiger van schuld,
As 't ainmoal kult!

Keudeldoem, as mins en daaier, plant
en tiek, vermorzeld worden,
Zingstoe nog dien hoogste laid,
Of bistoe din ook: stof van aiweghaid?
Wat is wereld mit doen jongen,
Klaain, ook groot, toch stoapelriek!

REIN BROUWER.

Uit: Verspraaid Verbonden, Jaarg. 8,
No. 4, November 1981,
Kontaktblad van het
Grunneger Genootschap.